

ren straffeattest: Selv om folk har lavet noget, så skal de nødigt have pletter på straffeattesten.

Nej, lad os hellere få at vide nøjagtigt, hvad de har lavet fra den dag, de overskred den kriminelle lavalder og indtil dato, altså så længe, vi har skrevet deres historie, så kan en virksomhed forholde sig til, hvad en ansøger har lavet.

Så jeg er helt enig i, at plettede straffeattester ikke nødvendigvis er lig med, at man ikke kan få job. Noget af det kan næsten – var jeg lige ved at sige – være en kvalifikation for nogle arbejdsgivere.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Ja, den med kvalifikationen tror jeg ikke rigtig, at Dansk Folkeparti kan tilslutte sig.

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne redegøre for vores holdning til dette forslag.

Dansk Folkeparti kan naturligvis tilslutte sig dette forslag om en opstramning af reglerne om prøveløsladelse. Det er ikke rimeligt, at vi gang på gang ser prøveløsladte begå ny kriminalitet, mens de er i den periode, i hvilken de stadig er på prøve. Derfor kan Dansk Folkeparti støtte intentionerne i forslaget om en stramning af disse regler for prøveløsladelse.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Sonja Albrink som ordfører.

Sonja Albrink (CD):

Med dette forslag ønsker Frihed 2000 en gevaldig opstramning af reglerne for prøveløsladelse, hvis administration efter forslagsstillernes opfattelse har taget en sådan karakter, at prøveløsladelse er blevet et retskrav.

Om det er et etableret retskrav eller ej, skal jeg ikke her gøre mig klog på, men forslagsstillerne har efter CD's opfattelse fat i noget. Vi er nemlig også umiddelbart af den mening, at der nogle gange er for meget automatik i prøveløsladelse-sinstituttet.

Om det så er de fem konkrete forslag til ændrede retningslinjer, som er vejen frem, er jeg dog knap så sikker på.

Af de fem forslag er der faktisk kun et, vi her og nu kan erklære os hundrede procent enige i, og det er nummer fem, forslaget om, at der ikke skal kunne prøveløslades fra livstidsdomme.

Denne nye retstilstand, som endnu ikke er trådt i kraft, er jo en udløber af vedtagelsen af straffuldbyrdelsesloven i sidste samling, og forslaget om indførelse af prøveløsladelse fra livstidsstraf var en af de ting, som vi særligt var imod.

Med hensyn til de øvrige forslag er vi derimod noget mere forbeholdne, som jeg udtalte, selv om vi da absolut anerkender intentionerne.

Forslagene er som allerede nævnt måske en anelse firkantede. Selv om vi faktisk er enige i, at både tidligere prøveløsladelser og den indsattes adfærd absolut bør indgå i vurderingsgrundlaget. For så vidt der skal prøveløslades, er det altså for vidtgående fuldstændig at udelukke prøveløsladelse for anden gang. Det resocialiserende formål kan vel også være relevant i forhold til en andengangskriminel.

Om beslutningen om, at prøveløsladelse skal overgå til et særligt nævn, nu også er hensigtsmæssigt, vil jeg lade udvalgsarbejdet afgøre. I CD har vi forståelse for de bevæggrunde, som ligger bag forslaget, nemlig at lade en bredere berøringsflade tage stilling til spørgsmål om prøveløsladelse. Men kunne de samme interesser ikke varetages lige så godt i det nuværende system, hvis bare kriterierne måske blev strammet lidt op?

Alt i alt er vi i CD altså enige i intentionerne om en opstramning, men umiddelbart er forslaget her for firkantet og uflexibelt, og det er derfor tvivlsomt, om vi kan støtte det i den nuværende udformning.

Den samme meddelelse skal jeg give på Kristeligt Folkepartis vegne.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige med det samme, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget fra Frihed 2000 om en opstramning af reglerne for prøveløsladelse.

Det er ikke det samme som at sige, at vi ikke godt er klar over, at der er problemer, men der er jo også sket en opstramning af reglerne, idet det fremgik af det svar, justitsministeren gav, at der er præciseret nogle ting, og at der er blevet lagt vægt på, at der skal laves en konkret og aktuel vurdering, hver gang man beslutter sig til, om en indsat skal prøveløslades.

Derfor mener jeg ikke, at beslutningsforslaget her vil løse problemet, fordi man under alle om-